

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-04-2024

Els sants són els nostres amics i no deixen d'intercedir per nosaltres davant el Pare... La nostra debilitat, doncs, s'ajuda molt de la seva preocupació fraterna (cf. constitució dogmàtica Lumen gentium 49).

Sí, podem dir que els sants són els nostres amics i els nostres companys de viatge. Són com llums, que il·luminen el nostre camí en la foscor de la nit i fan reviure la nostra esperança. Tots necessitem els sants: amics veritables i autèntics que ens ajudin a discernir el camí correcte per seguir i entendre quin és el pla de Déu per a cadascun de nosaltres.

Magdalena Aulina -en la recerca del que el Senyor li demanava, i en les dificultats i incomprendiments que va trobar, en la foscor que l'envoltava, ja que no acabava d'entendre bé el que Déu volia d'ella- va trobar en Gemma Galgani l'amiga, companya i protectora. Gràcies a ella, va trobar la llum necessària per discernir el pla de Déu.

Santa Gemma és una santa que va rebre dons excepcionals del Senyor. Tanmateix, potser precisament per això, és poc coneguda per la gent, que la considera inabastable i inimitable.

Però els sants no són superhombres, ni superdones, "predestinats" des del seu naixement. Els sants són persones normals, febles humanament. Però són forts en la confiança i l'abandonament a Déu, grans en la total adhesió i fidelitat a la seva voluntat.

La seva vida és com una misteriosa "novel·la d'amor", és la història d'una ànima que s'enamora de Déu, i ho dóna tot i s'entrega totalment a Ell.

Santa Gemma era una dona que estava bojament enamorada de Jesús.

Contemplant l'amor infinit del Senyor, Gemma vol unir-se a ell ardentment, fent-se pròpies les paraules de l'apòstol Pau als Colossencs (1,24): Ara estic content de patir per vosaltres i de completar així en la meua carn allò que manca als sofriments del Crist en bé del seu cos, que és l'Església."

Per això la Gemma s'ofereix com a "víctima en l'expiació dels pecats". I Jesús accepta el seu oferiment i li fa dons extraordinaris: èxtasi, estigmes, els mateixos dolors de la passió...

Gemma viu la seva història d'amor i de dolor amb Jesús crucificat no en una ermita, ni en un monestir, sinó en el sí d'una família. Queda orfe, primer de mare i després de pare, i és acollida a la casa Giannini on hi passa la seva curta vida terrenal. Vivint una vida quotidiana corrent, ocupada en les tasques de la llar, tenint cura dels infants ...

Gemma Galgani, mor a Lucca l'11 d'abril de 1903, a l'edat de vint-i-cinc anys.

En aquella mateixa època, en un petit poble de Catalunya, anomenat Banyoles, l'Esperit despertà una altra ànima fortament enamorada de Jesús: Magdalena Aulina.

L'any 1912, amb només catorze anys, se sentia fortament atreta pel rostre de Gemma i la seva figura, tan "normal" i tan "extraordinària" a la vegada. Viu amb ella una compenetració espiritual molt forta i profunda, fent com a "pacte". Magdalena treballaria per difondre la fama de santedat de Gemma i per la seva causa. Per la seva banda, Gemma hauria ajudat a Magdalena a tirar endavant en el que el Senyor li inspirava: una manera de consagració absolutament nova -revolucionaria- per aquells temps-, una consagració a Crist viscuda enmig del món, entre la gent, essent capaç de portar a tothom i a tot arreu l'amor de Jesús.

Aquesta va ser la brillant intuïció que l'Esperit va despertar a Magdalena Aulina. I qui podria entendre i ajudar a Magdalena en aquest repte tan original, sinó Gemma? Per això Gemma es converteix en la seva amiga, confident, inspiradora, consoladora. Una amiga que intercedeix davant Déu!

Confiam també nosaltres les nostres debilitats als sants, demanem la seva ajuda. Són els nostres veritables amics i els nostres companys de camí. Intercedeixen per nosaltres, per donar-nos llum, esperança, pau. Anem a Gemma, amiga de Magdalena. Anem a la venerable Magdalena, amiga de Gemma.

Santa Gemma Galgani